

Dankbare herinnering aan

Wilhelmien ten Vergert-Vaneker

sedert 8 oktober 1996
weduwe van Johan ten Vergert

Geboren te Lonneker op 16 juli 1921.
Overleden te Oldenzaal op 9 april 2010.

Na de uitvaartdienst op 15 april 2010
in de St. Jacobuskerk te Lonneker
hebben wij haar begraven op de
R.K. begraafplaats aldaar.

Moeder trok bij het huwelijk met vader op de boerderij bij een oom en tante van vaderskant in. Het wonen op de boerderij vond moeder fijn ondanks het harde werken en het verzorgen van haar kinderen heeft ze ook de zorg voor deze oom en tante gehad. Dit was niet altijd even gemakkelijk. Maar ze heeft zich er op haar manier kranig doorheen geslagen.

Naast het leven en verzorgen van Johan en de kinderen, was ze veel bezig met de biggen en de kalfjes. Vele uren bracht ze door in de stallen. Daarnaast was moeder een vrouw die van gezelligheid met elkaar hield. We denken terug aan de vele kaartavonden met vader en vrienden, daarna kaartte ze graag met de kinderen, kleinkinderen en met haar zussen.

Na het verlies van vader ging ze verder met haar leven en genoot ze van de kinderen, 19 kleinkinderen en ook haar 9 achterkleinkinderen. Ook bij de 'Vuurpijl' was moeder zeer betrokken en genoot ze van de geheime zender muziek, zeker ook de jongens van de 'trekker trek' genoten van haar gastvrijheid; een kopje koffie en een flesje bier stonden altijd klaar.

Helaas, werd het zwaar voor haar toen haar gezondheid haar in de steek liet en zij het licht uit haar ogen verloor. Na een moeilijke periode leerde ze ook daarmee te leven en ondanks alles genoot ze toch nog van haar leven. Ze probeerde, opgewekt en vrolijk te zijn voor iedereen die om haar gaf.

Op 'de Scholtenhof' en bij 'de meerzorg' genoot ze in volle teugen van de mogelijkheden die zij nog kon beleven. Ze was steeds goed gemutst en had een goed humeur, ze maakte grappen met de bewoners en verpleging en zij was ze hier ook dankbaar voor en wou ze zeker niet tot last zijn. De laatste dagen hebben wij haar op haar sterfbed begeleid, ze was zich er van bewust dat we bij haar waren. Op haar trouwdag heeft zij zich herenigd met haar man. Ze is vertrouwend in haar geloof en vooral in Maria van ons heengegaan.

*Moeder, schoonmoeder, oma, omi
bedankt voor alles.*

We danken U voor de getoonde belangstelling en het medeleven.

Familie ten Vergert